

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL
VERSENYTANÁCS

☒ 1054 Budapest, Alkotmány u. 5.

☎ 472-8864 ☒ Fax: 472-8860

Vj-157/2005/16.

A Gazdasági Versenyhivatal versenytanácsa a Gazdasági Versenyhivatal által a **TeleFound Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság** (Budapest) eljárás alá vont ellen fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolása miatt indult eljárásban – nyilvános tárgyaláson – meghozta az alábbi

határozatot.

A Versenytanács megállapítja, az eljárás alá vont a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított, amikor a Sahara kártyához kapcsolódó tájékoztatás során a Sahara kártyáról azt állította, hogy „best for calling Africa”, valamint a Jazz kártyájához kapcsolódó tájékoztatás során a kártyáról azt állította, hogy a „hosszú beszélgetésekhez a legjobb”, illetve valamennyi kártyáján, és a kártyákhoz kapcsolódó tájékoztató anyagokon „ingyenes behívószám”-ra, illetve „zöldszám”-ra tett utalást.

A Versenytanács a jogsértő magatartás további folytatását a határozat kézhezvételétől számított 30 nap elteltével megtiltja.

Egyebekben a versenytanács a versenyfelügyeleti eljárást megszünteti.

A határozat felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított 30 napon belül a Fővárosi Bíróságnak címzett, de a Gazdasági Versenyhivatalnál benyújtható keresettel lehet kérni.

Indokolás

I. Az eljárás megindítása

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) versenyfelügyeleti eljárást indított a TeleFound Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság (a továbbiakban: Kft.) ellen, mert a Kft. telefonkártya-szolgáltatásra vonatkozó egyes kommunikációs anyagai – különös tekintettel az egyes anyagokon szereplő „hosszú beszélgetésekhez a legjobb”, „best for calling Africa” kitételekre, az „ingyenes behívószám” fogalom használatára, valamint a Jazz kártyán szereplő, a percdíjakra vonatkozó tájékoztatásra – valószínűsíthetően megsértették a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló - többször módosított - 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tptv.) III. fejezetében foglalt rendelkezéseket és így alkalmasak lehettek a fogyasztói döntés tisztességtelen befolyásolására.

II. Az eljárás alá vont

2. A Kft. az MPI Ingatlan Beruházási Kft., a HABITAT Nemzetközi Tanácsadó Kereskedelmi és Befektetési Kft. és Babak Torab tulajdonában van. A vállalkozás távközlési szolgáltatóként 2003 júniusától nyújt nemzetközi hívókártya-szolgáltatást ügyfelei számára. A vállalkozás a különféle címletekben megvásárolható EzPhone, Bla-Bla-Bla, Vina, FuYinKa, Sahara, Promóció, Jazz elnevezésű internet protokoll alapú hangszolgáltatást nyújtó, behívásos telefonkártyáival van jelen a magyar piacon. A Kft. 2004-ben 128,4 millió forint nettó árbevételre tett szert.

III. A vizsgált magatartás

3. A Kft. telefonkártyáin közzétesz bizonyos információt, illetve plakátokon és szórólapokon is népszerűsíti termékeit. (Lásd ezzel kapcsolatban a Vj-157/2005/5. számú iratot, különösen annak 1. számú Mellékletét.)

4. A Kft. egyes termékeiről – egyebek mellett – az alábbi tájékoztatás jelent meg a fent nevezett információs anyagokon, illetve magukon a termékeken:

4.1 Sahara kártya. A Sahara kártyát népszerűsítő plakát a kártya képe mellett a „Best for calling Africa” (Afrikai hívás esetén a legjobb) felhívást tartalmazza. A felhívás alatt az afrikai országokba és a világ többi országába érvényes percdíjak olvashatóak, alattuk apró betűkkel pedig a következő is olvasható: „Plusz költség nélkül/No hidden charges ... A hívás díja fizetendő/Additional charges apply ... Ingyenes behívószám (+10 Ft/perc)/Toll-free dial-in number (+10 Ft/min) A legfrissebb percdíjakat lásd a www.ezphone.hu oldalunkon/For the latest rates check out website at www.ezphone.hu Ügyfélszolgálat/Customer service: +36 1 235 30 30.” A kártya percdíjai egyes hívásirányokban az alábbiak voltak: Algéria: 42,31 Ft, Argentína: 17,34 Ft, Etiópia: 115,02 Ft, Kamerun: 83,64 Ft és 67,82 Ft, Kenya: 78,6 Ft, Niger: 52,34 Ft, Nigéria: 34,95 Ft. (Lásd a Vj-157/2005/5. számú irat 1. számú Mellékletét.) Az eljárás alá vont a szóban forgó posztereket nyilatkozata szerint kivonta a használatból. (Lásd a Vj-157/2005/114. számú iratot.)

4.2 EzPhone kártya. Az EzPhone kártyát népszerűsítő plakáton (poszteren) az EzPhone felirat alatt jól olvashatóan a következő olvasható egyebek mellett: „Ingyenes behívószám/Toll free number (ami alatt apró betűvel) +10 Ft/perc, +10 Huf/min ... Akár 90% megtakarítás Save up to 90% on international calls ... (A lapon különböző hívásirányokra vonatkozó percdíjak is láthatók: Németország: 20 Ft, Románia (Bukarest): 36 Ft, Kína: 18 Ft, Nagy-Britannia: 17 Ft, USA-Kanada: 16 Ft, Ausztrália: 25 Ft, Izrael: 22 Ft.) Plussz költség nélkül/No hidden charges.”

A terméket ajánló szórólapokon is szerepel a megtakarításra való utalás az alábbiak szerint: „Miért fizetne többet? EzPhone Nemzetközi telefonkártya/International prepaid phone card 90% megtakarítás a nemzetközi hívásokon! Save up to 90% on international calls!” A lapon különböző hívásirányokra vonatkozó percdíjak is láthatók: Németország: 20 Ft, Kína: 18 Ft, Nagy-Britannia: 17 Ft. A tájékoztató anyagokon olvasható még az „Ingyenes behívószám/Toll free number ... +10 Ft/perc, +10 Huf/min” felirat is. (Lásd a Vj-157/2005/5. számú irat 1. és 2. számú Mellékletét.)

4.3 Jazz kártya. A Jazz kártyát hirdető posztereken a „Nemzetközi hívókártya/International calling card” felirat alatt a „Hosszú beszélgetésekhez a legjobb/Excellent for long conversations” felhívás, majd ez alatt egy percdíjakat tartalmazó táblázat olvasható. Továbbá apróbb betűkkel az is, hogy „az ingyenes behívószám használata kizárólag a kártya egyenlegét terheli, aminek költsége +15 Ft/perc.” Illetve: „Minden beszélgetés 3. percénél 119 Ft-os szolgáltatási díj terheli a kártya egyenlegét.”

A termékről közzétett szórólapok első oldalának felépítése nagyjából megegyezik a poszterekével, azzal az eltéréssel, hogy a 119 Ft-os szolgáltatási díjra való felhívás nem kék alapon, hanem sárga alapon látható. A szórólapok második oldalán egy díjtáblázat kapott helyet.

Az eljárás alá vont a versenyfelügyeleti eljárás folyamán a „hosszú beszélgetésekhez a legjobb” állítást „hosszú beszélgetésekhez kiváló” állításra cserélte le a tájékoztató anyagokon. (Lásd a Vj-157/2005/15/2. számú iratot.)

4.4 Vina kártya. A termékről tájékoztató poszteren olvasható egyéb mellett az „Ingyenes behívószám +10 Ft/perc /Toll free dial-in number +10 Huf/min” felirat is. (Lásd a Vj-157/2005/5. számú irat 1. és 2. számú Mellékletét.)

4.5 A fentiekén túl az eljárás alá vont által forgalmazott összes pre-paid telefonkártya tartalmazta az „ingyenes behívószám” kifejezést. (Lásd ezzel kapcsolatban a Vj-157/2005/2. számú irat 7. számú Mellékletét és a Vj-157/2005/4. számú iratot.)

5. A Magyar Telekom Barangoló kártyájával 2006. január 11-én az alábbi bruttó percdíjakkal lehetett telefonálni normál, illetve internet protokoll alapú hívásokkal (lásd a Vj-157/2005/10. számú iratot):

Honnan	Nemzetközi 1. zónába	Nemzetközi 2. zónába	Nemzetközi 3. zónába	Nemzetközi 4. zónába
Magyarországról (normál hívás)	125 Ft	175 Ft	400 Ft	500 Ft
Magyarországról (IP hívás)	80 Ft	90 Ft	250 Ft	350 Ft

A nemzetközi 1. zónába a szomszédos országok tartoznak, így Románia is. A nemzetközi 2. zónába - egyéb országok mellett - az alábbi országok tartoznak: USA, Kanada, Ausztrália, Izrael, Nagy-Britannia, Németország. Kína a nemzetközi 4. zónába tartozik.

6. A Discountphone hívókártya percdíjai egyes hívásirányokban a vizsgált 2005. évi időszakban az alábbiak voltak: Algéria: 41,5 Ft, Argentína (Buenos Aires): 11,5 Ft, Kenya: 59, Ft, Dél-Afrikai Köztársaság (Johannesburg): 28 Ft.
7. A PrivateTel „tik tak talk” hívókártyájának percdíjai egyes hívásirányokban az alábbiak voltak: Algéria: 35,4 Ft, Argentína: 12,3 Ft, Etiópia: 98,8 Ft, Kamerun: 68,2 Ft, Kenya: 67,3 Ft, Niger: 49 Ft, Nigéria: 31,6 Ft. (A hívásdíj számlázása háromperces egységeken alapul.)
8. Jelen eljárásban vizsgált magatartás által érintett piac szűk értelemben a behívós nemzetközi telefonkártyák, míg tág értelemben a vezetékes telefonszolgáltatások kiskereskedelmi piaca, melyen több vállalkozás van jelen és élénk verseny folyik a vállalkozások között.

IV. A vizsgálati jelentés

9. A vizsgáló szerint az eljárás alá vont Kft. telefonkártyái ésszerű helyettesítést kínálnak a fogyasztók számára a vezetékes hangszolgáltatás tekintetében a külföldi hívásirányokba. A behívós telefonkártyák általában alacsonyabb percdíjat kínálnak, mint a vezetékes hangszolgáltatást nyújtó vállalatok. Az alacsonyabb percdíj kommunikációja a fogyasztók érzékenységre hivatott hatni. Tekintettel arra a tényre, hogy az áru ára lényeges tulajdonság, annak kommunikációjával a fogyasztó befolyásolása a vizsgáló álláspontja szerint megvalósulhat.
10. Megállapította, hogy az eljárás alá vont mind honlapján, mind pedig kommunikációs anyagaiban több ízben és az áruk több tulajdonságára vonatkoztatva használ piacelsőségi állításokat. Amint a Versenytanács több határozatában kifejtette (lásd például a Vj-150/2004. számú eljárásban hozott határozat 30. pontját), a piacelsőséget, abszolút

elsőbbséget kifejező felsőfokú jelző esetében a jelző megalapozottságát a vállalkozásnak valamennyi versenytárral szemben bizonyítania kell. Az elsőséget hangsúlyozó kifejezést csak abban az esetben lehet a reklámban alkalmazni, ha annak valóságtartalmát a reklámozó hitelt érdemlően igazolni tudja.

11. Rámutatott arra, hogy a telefonkártyákat forgalmazó vállalkozások gyakran változtatják percdíjait, amelyeket általában honlapjaikon tesznek közzé. A percdíjak változása gyakran gyorsabb, mint ahogy az értékesítési pontokon a fogyasztók számára elérhető kommunikációs anyagokat vissza lehetne vonni.
12. Felhívta a figyelmet arra, hogy egy-egy behívós telefonkártyán több mint 50 hívásirány szerepel. Vagyis egy vállalkozás csupán akkor használhatja piacelsőségi jelzőt, amennyiben bizonyíthatóan minden hívásirányba a legalacsonyabb/legjobb percdíjat biztosítaná fogyasztói számára. (Lásd ezzel kapcsolatban a Vj-68/2003. számú eljárásban hozott határozatot.)
13. A vizsgáló álláspontja szerint nem számít ingyenesnek az a szolgáltatás, amely igénybevétele esetén a fogyasztó magasabb árat kell, hogy fizessen egy egyébként alacsonyabb árú termékért. Ezt tartalmazza a Versenytanács Vj-191/2004. számú határozatának 34. pontja is, amikor kimondja, hogy az „ingyenesség” szó alatt a fogyasztók az ellenszolgáltatás teljes hiányát értik. Emlékeztetett arra, hogy a már elfogadott, ám hatályba még nem lépett, a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint [egyes irányelvek és rendeletek módosításáról] szóló 2005/29/EK irányelv (Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról) I. számú melléklete felsorolja szoktat a kereskedelmi gyakorlatokat, amelyek minden körülmény között tisztességtelennek minősülnek. A 20. pont szerint ilyen a termék „ingyenes”, „díjtalan”, „térítésmentes” vagy hasonló jelzőkkel való leírása, ha a fogyasztónak a kereskedelmi gyakorlat elfogadásának és a termék szállításának, illetve szállíttatásának elkerülhetetlen költségén felül bármit is fizetnie kell.
14. A Jazz kártyával kapcsolatban kifejtette, hogy ugyan az eljárás alá vont anyagai megfelelnek a valóságnak annyiban, hogy a percdíjak akkorák, mint amekkora összegek ott szerepelnek, ám hiányosak a tekintetben, hogy nem tüntetik fel a fogyasztók által ténylegesen fizetendő összes díjat és a hozzájuk kapcsolódó külön költségeket. A vizsgáló álláspontja szerint a megfelelő információkeresést végző fogyasztó számára sem egyértelmű a Jazz kártya promóciós anyagai alapján, hogy az általa ténylegesen fizetett költség nem egyezik meg a díjtáblázatokban szereplővel, hanem a beszélgetések 3. percében a percdíjakon felül még 119 Ft ún. szolgáltatási díj is fizetendő.
15. Az „Akár 90%-os megtakarítás!” felhívás kapcsán a vizsgáló szerint nem egyértelmű, hogy a poszteren megjelölt százalékos arány milyen bázishoz viszonyítandó, valamint az sem, hogy mi a kedvezmény kiszámításának módszere. A megtakarításra való felhívás azonban a vizsgáló álláspontja szerint alkalmas lehet arra, hogy az alapján a fogyasztók téves következtetéseket vonjanak le az eljárás alá vont termékének árát illetően.
16. A fentek alapján a vizsgáló a Tpv. 8. § (2) bekezdésébe ütköző magatartás megállapítását indítványozta a Tpv. 77. § (1) bekezdés d) pontja szerint a piacelsőségi állítás, az „ingyenes behívószám” kifejezés jogsértő használata, a Jazz kártyákon szereplő „szolgáltatási díj” nem megfelelő feltüntetése” és a megtakarítás lehetőségének jogsértő feltüntetése miatt. Indítványozta továbbá, hogy a Versenytanács – a kötelezettség végrehajtására ésszerű határidőt szabva – tiltsa meg a jogsértő magatartás jövőbeni folytatását a Tpv. 77. § (1) bekezdés f) pontja alapján.

V. Az eljárás alá vont álláspontja

17. Az eljárás alá vont Vj-157/2005/2. számú iratban fejtette ki álláspontját. Hangsúlyozta, hogy a Sahara kártya kommunikációs anyagai kizárólag 15 viszonteladóhoz kerültek kiküldésre, és csupán egy-két hétig voltak hozzáférhetőek a fogyasztók számára, így véleménye szerint csekély mértékben voltak alkalmasak a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására.
18. Az „ingyenes behívószám” kifejezéssel kapcsolatban előadta, hogy a kifejezés mind az eljárás alá vont, mind pedig versenytársai szórólapján szerepel. A kifejezést az angol „toll-free” szókapcsolatból fordították, és az eljárás alá vont álláspontja szerint annyit jelent, hogy a hívás díja nem a fogyasztó által használt vezetékes előfizetői pont vagy mobiltelefon használata után fizetett számla összegéhez, illetve nem a nyilvános telefon használati díjához adódik hozzá, hanem a telefonkártyán lévő, előre megvásárolt összegről vonódik le.
19. Kiemelte, szórólapjain minden esetben feltüntették azt, hogy az ingyenes behívószám használata esetén mekkora összeg kerül levonásra a kártya egyenlegéből. Álláspontja szerint a fogyasztók éppen ezért nem érthették az „ingyenes behívószám” kifejezés alatt az ellenszolgáltatás teljes hiányát, az ingyenes megjelöléssel az eljárás alá vont mindössze arra kívánt utalni, hogy a hívásért a fogyasztónak más szolgáltató felé nem kell fizetnie.
20. Rámutatott továbbá arra, hogy mind az EzPhone, mind pedig a Blablable kártyát népszerűsítő, újonnan elkészült szórólapokon „zöldszám”-ra módosította az eddig használt „ingyenes behívószám” kifejezést. (Lásd a Vj-157/2005/4. számú irat 21. számú anyagát.)
21. A Jazz kártyán szereplő felhívás tekintetében („a hosszú beszélgetésekhez a legjobb/ excellent for long conversation”) kifejtette azon álláspontját, hogy a magyar nyelvű felsőfokú jelző egy sajnálatos fordítási hiba következménye. Az angol nyelvű menedzser ugyanis a felhívás megszövegezésekor a szolgáltatás minőségének magas színvonalára kívánta volna felhívni a figyelmet, amely felhívást a magyar nyelvű kolléga tévesen fordított felsőfokú jelzőként. Tudomása szerint vásárlói nagy része angol anyanyelvű, így őket ez a kijelentés biztosan nem befolyásolhatta fogyasztói döntésük meghozatala során.
22. Elsődlegesen kérte a versenyfelügyeleti eljárás megszüntetését jogsértő magatartás hiányában, másodlagosan - jogsértés megállapítása esetén – kérte bírság kiszabásának mellőzését.

VI. Jogi háttér

23. A Tptv. 8. § (1) bekezdésének első mondata szerint tilos a gazdasági versenyben a fogyasztókat megtéveszteni. Ugyanezen cikk (2) bekezdésének a) pontja értelmében a fogyasztók megtévesztésének minősül, ha az áru ára, lényeges tulajdonsága - így különösen összetétele, használata, az egészségre és a környezetre gyakorolt hatása, valamint kezelése, továbbá az áru eredete, származási helye, beszerzési forrása vagy módja - tekintetében valótlan tény vagy valós tény megtévesztésre alkalmas módon állítanak, az árut megtévesztésre alkalmas árujelzővel látják el, vagy az áru lényeges tulajdonságairól bármilyen más, megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adnak.
24. A Tptv. 9. §-a szerint a használt kifejezéseknek a mindennapi életben, illetőleg a szakmában elfogadott általános jelentése az irányadó annak megállapításánál, hogy a tájékoztatás a fogyasztók megtévesztésére alkalmas-e.
25. A Tptv. 77. §-a (1) bekezdésének d) és f) pontja értelmében az eljáró versenytanács határozatában megállapíthatja a magatartás törvénybe ütközését, illetőleg megtilthatja a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartás további folytatását.

26. Az eljáró versenytanács a Tpv. 78. §-ának (1) bekezdése alapján bírságot szabhat ki azzal szemben, aki a Tpv. rendelkezéseit megsérti. A bírság összege legfeljebb a vállalkozás előző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet. A (2) bekezdés szerint a bírság összegét az eset összes körülményeire - így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő felek piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítására - tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a fogyasztói érdekek sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.

VII. A versenytanács döntése

27. A versenytanács véleménye szerint - a nyilvánvalóan valótlan állításokat leszámítva - a fogyasztók megtévesztése a termék lényeges tulajdonságára vonatkozó bármilyen valótlan tényállítás révén megvalósul. Jelen eljárásban a termék ára, a megtakarítási lehetőségek a versenytanács szerint az adott áru lényeges tulajdonságai.
28. A tájékoztatás nem alapulhat azon az elven, hogy a fogyasztónak ellenőriznie kell, vagy szükségszerűen ellenőrzi, hogy az adott tájékoztatás megfelel-e a valóságnak. Amint azt a Versenytanács a Vj-140/2002. számú ügyben hozott határozatában leszögezte, egy tájékoztatás nem alapozhat arra, hogy a tartalma szabadon meghatározható, bármit állíthat, mivel a fogyasztónak ésszerűen kell eljárnia, s ő ellenőrizze, illetve ellenőrzi azt, hogy a reklám állítása megfelel-e a valóságnak. A Vj-194/2004. számú ügy kapcsán a Versenytanács kifejtette, egy ilyen elvárás - társadalmilag nem hatékony módon - a fogyasztókra helyezné a vállalkozás jogsértő magatartása elhárításának terhét, illetve azt tételezné fel, hogy a fogyasztóknak eleve kételkedniük kell az egyébként nem ritkán nagy költséggel, éppen az áru eladása, vagyis a vállalkozás érdekében megjelentetett tájékoztatásban. A Versenytanács megítélése szerint tehát nem szolgálhat a vállalkozások versenyjogi mentesülésére az arra történő hivatkozás, hogy a fogyasztó kellő távolságtartással kezeli, illetve kezelje a kapott tájékoztatást, a fogyasztó járjon el körültekintően, tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a tájékoztatás tartalmát - további tájékozódással - ellenőrizze. Ez a szemlélet magában hordozza a tisztességes verseny egyik alapelemének, a bizalomnak, a piaci szereplők állításaiba vetett hitnek az intézményesített megkérdőjelezését is.
29. A Tpv. a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására alkalmas magatartások körében nem tesz különbséget a magyar és külföldi fogyasztók között az adott magatartást a Magyar Köztársaság területén tanúsító vállalkozásokra háruló tájékoztatási kötelezettség szempontjából, s ez különösen igaz olyan Magyarországon forgalmazott áru esetében, amely áru külföldiek számára is elérhető, illetve azt számukra kifejezetten, célzottan kínálják is. E körben nemcsak a magyarul, hanem a más nyelven közzétett reklámok, tájékoztatások is versenyjogi értékelés tárgyai lehetnek.
30. A vizsgált magatartás fogyasztók megtévesztésére való alkalmasságának megítéléséhez a versenytanács - szem előtt tartva a Tpv. 9. §-ában foglaltakat - mindenekelőtt a szóban forgó tájékoztatás tartalmát vizsgálta és megállapította, hogy az eljárás alá vont Kft. az általa forgalmazott kártyákon, illetve a kártyákat népszerűsítő posztereken és szórólapokon található információ közreadásával megsértette meg a Tpv. III. fejezetének rendelkezéseit az alábbiak szerint.

31. Felsőfokú jelzők (a Sahara kártya posztere esetében „best for calling Africa”, valamint a Jazz kártya posztere és szórólapjai esetében a „hosszú beszélgetésekhez a legjobb” kijelentések) használatával az eljárás alá vont piacvezető pozícióra vonatkozó kijelentéseket tett, melyet az eljárás során valamennyi hívásirányban és időtől függetlenül nem tudott bizonyítani, sértve ezzel a Tpvt. 8. § (2) bekezdésének a) pontját. A fenti 6-7. pontokban szereplő versenytársi percdíjak az eljárás alá vonti percdíjaknál kedvezőbbek bizonyos esetekben. Ezzel kapcsolatban a versenytanács emlékeztet még arra is, hogy a Versenytanács Vj-80/2005/17. számú határozatában a legjobb ár vonatkozásában megjegyezte, hogy egy folyamatos mozgásban lévő piacon a vállalkozásoknak nem áll rendelkezésére olyan összehasonlító, módszer, eszköz, amely a reklám fogyasztók általi észlelésének, illetve a reklám hatása érvényesülésének teljes időtartama alatt megalapozottá tenné az árakra, a szolgáltatás minőségére és a piaci pozícióra vonatkozó felsőfokú állítások használatát. A versenytanács ehhez csupán annyit kíván kiegészítésként hozzátenni, hogy elvben ugyan lehetséges folyamatos árfigyelés és – kiigazítás, azonban ez a gyakorlatban vagy túl költséges, vagy kockázatos, ami miatt efféle piacokon a versenyjogi következmények elkerülése érdekében a vállalkozásoknak minden bizonnyal jobb elkerülni efféle túlzó kijelentések használatát.
32. Az ingyenes hívószám vonatkozásában a versenytanács megállapítja, hogy bár kétségtelenül a tájékoztatásban szerepel az is, hogy a behívószám hívásért is fizetni kell, a behívószám jellegétől függetlenül, ez az információ jellemzően az ingyenességre történő utalástól elszakítottan van feltüntetve. Amint azt a Versenytanács a Vj-191/2004. számú ügyben hozott határozatában leszögezte, az ingyenesség alatt a fogyasztók az ellenszolgáltatás teljes hiányát értik. Olyan „ingyenes behívószám” alkalmazása esetén, melynél a fogyasztó kiadásai az egyébként fizetendő összesen felül tovább nőnek, az ingyenesség nem valósul meg. Továbbá, a fogyasztóknak nyújtott tájékoztatás jogsértő jellegét nem szünteti meg, hogy a vállalkozás feltünteti a +10 Ft/perc (+10 Ft/min) információt is, mivel ez a tájékoztatás nem oldja fel az egymással összhangban nem lévő információk közötti ellentmondást sem.
33. A versenytanács az eljárás alá vont fenti 20. pontban említett önkéntes jogkövető magatartása kapcsán megállapítja, hogy a benyújtott októberi szórólapokon még olvasható a költséggel járó „toll-free” behívási lehetőségre való utalás a zöldszámra való áttérés után is, továbbá a magyar gyakorlatban a zöldszám az ingyenesen hívható telefonszámokat jelöli és így az eljárás alá vont jogkövetőnek vélt magatartása a kívánt célt nem éri el.
34. Figyelemmel a fentiekre a versenytanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított, amikor a Sahara kártyához kapcsolódó tájékoztatás során a Sahara kártyáról azt állította, hogy „best for calling Africa”, valamint a Jazz kártyájához kapcsolódó tájékoztatás során a kártyáról azt állította, hogy a „hosszú beszélgetésekhez a legjobb”, illetve valamennyi kártyáján, és a kártyákhoz kapcsolódó tájékoztató anyagokon „ingyenes behívószám”-ra, illetve később „zöldszám”-ra tett utalást. Ezen magatartásai sértik a Tpvt. 8. § (2) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezéseket.
35. Az akár 90 százalékos elérhető megtakarításról adott tájékoztatás kapcsán a versenytanács a rendelkezésre álló adatok ismeretében - jogsértés hiányában - a Tpvt. 72. § (1) bekezdés a) pontjának második fordulatára figyelemmel, a Tpvt. 77. § (1) bekezdés j) pontja alapján az eljárást megszünteti. A versenytanács mindazonáltal a jövőre nézve szükségesnek tartja felhívni az eljárás alá vont figyelmét arra, hogy az ilyen jellegű közlések esetén kellő

körültekintéssel kell eljárni. Az „akár” szó alkalmazása nem jelenti azt, hogy a vállalkozás az ennek feltüntetésére való hivatkozással olyan gyakorlatot követhet, amely szerint a reklámokban feltüntetett „akár 90%” megtakarítás csak a hívásirányok olyan körében teljesül, amely kizárólag a fogyasztók elenyésző kis hányada vonatkozásában bír relevanciával. Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a megtakarítás során figyelemmel kell lenni a behívószám alkalmazásakor fizetendő díjra is, illetőleg arra, hogy az állítás kapcsán a fogyasztók számára egyértelműnek kell lenni, milyen egyéb más telefonálási megoldásokhoz képest érhető el a megtakarítás.

36. A versenytanács a jogsértés Tpv. 77. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján történő megállapítása, és az „ingyenes” behívószám, vagy „zöldszám” esetén a jogsértő magatartás folytatásától való eltiltás elrendelése mellett bírság kiszabását nem látta indokoltnak. A bírság mellőzésénél figyelembe vette az eljárás alá vont jogkövető magatartás elérését célzó, tevőleges együttműködését a versenyhatósággal, valamint a jogsérelem csekély súlyát.
37. A fentiek alapján a versenytanács a rendelkező rész szerint határozott.

VIII. Egyéb kérdések

38. A versenytanács határozata elleni jogorvoslati jogot a Tpv. 83. §-a biztosítja.

Budapest, 2006. január 31.